KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 199/2006

av den 3 februari 2006

om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 vad avser fastställande av högsta tillåtna halter för dioxiner och dioxinlika PCB i livsmedel

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel [1], särskilt artikel 2.3, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 [2] fastställs högsta tillåtna halter för vissa främmande ämnen i livsmedel.

(2) Med ”dioxiner” avses i denna förordning en grupp om 75 polyklorerade dibenso-p-dioxinkongener (PCDD) och 135 polyklorerade dibensofurankongener (PCDF), av vilka 17 utgör ett problem i toxikologiskt hänseende. Polyklorerade bifenyler (PCB) omfattar 209 olika kongener som kan delas in i två grupper efter deras toxikologiska egenskaper. Av dessa uppvisar några få toxikologiska egenskaper som liknar dioxinernas och kallas därför ofta dioxinlika PCB. De flesta uppvisar inte dioxinlik toxicitet utan har en annan toxikologisk profil.

(3) Varje kongen av dioxin eller dioxinlika PCB uppvisar olika grad av toxicitet. För att kunna sammanräkna dessa olika kongeners toxicitet har begreppet toxisk ekvivalent (TEF) införts, varigenom riskbedömning och kontrollreglering underlättas. Detta innebär att analysresultaten från alla de individuella kongener av dioxin och dioxinlika PCB som utgör ett problem i toxikologiskt hänseende uttrycks i en kvantifierbar enhet, nämligen ”total TCDD-ekvivalens” (TEQ).

(4) Den 30 maj 2001 antog vetenskapliga livsmedelskommittén ett yttrande om riskbedömning av dioxiner och dioxinlika PCB i livsmedel, vilket innebar en uppdatering av dess yttrande av den 22 november 2000 i detta avseende på grundval av de nya vetenskapliga rön som framkommit sedan det första yttrandet antogs [3]. Kommittén fastställde ett tolerabelt veckointag för dioxiner och dioxinlika PCB på 14 pg WHO-TEQ/kg kroppsvikt. Exponeringsbedömningar visar att en betydande del av gemenskapens befolkning får i sig mer än det tolerabla veckointaget via kosten. I några länder utsätts vissa befolkningsgrupper eventuellt för högre risker på grund av särskilda kostvanor.

(5) Ur toxikologisk synvinkel bör alla fastställda halter gälla både dioxiner och dioxinlika PCB, men 2001 fastställdes gränsvärden endast för dioxiner och inte för dioxinlika PCB, eftersom uppgifterna om förekomsten av dioxinlika PCB då var knapphändiga. Sedan dess har det emellertid presenterats fler uppgifter om förekomsten av dioxinlika PCB.

(6) Enligt förordning (EG) nr 466/2001 skall kommissionen se över bestämmelserna om dioxiner och dioxinlika PCB mot bakgrund av nya uppgifter om förekomsten av dioxiner och dioxinlika PCB, framför allt i syfte att låta dioxinlika PCB omfattas av de högsta tillåtna halter som skall fastställas.

(7) Alla aktörer som hanterar livsmedels- och foderkedjan måste fortsätta att göra allt som krävs för att begränsa förekomsten av dioxiner och PCB i foder och livsmedel. I förordning (EG) nr 466/2001 fastställs det därför att de högsta tillåtna halterna bör omprövas före den 31 december 2006 i syfte att markant minska de högsta tillåtna halterna och eventuellt fastställa gränsvärden för andra livsmedel. Med tanke på den tid som krävs för att få underlag för bestämning av sådana markant lägre gränsvärden bör tidsfristen utsträckas.

[1] EGT L 37, 13.2.1993, s. 1. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

[2] EGT L 77, 16.3.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1822/2005 (EUT L 293, 9.11.2005, s. 11).

[3] ”Opinion of the Scientific Committee on Food on the Risk Assessment of Dioxins and Dioxin-like PCBs in Food adopted on 30 May 2001 — Update based on new scientific information available since the adoption of the SCF opinion of 22nd November 2000” (http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scf/out90_en.pdf) (ej översatt till svenska).

(8) Det föreslås att högsta tillåtna halter bör fastställas för summan av dioxiner och dioxinlika PCB, uttryckta i toxiska ekvivalenter enligt Världshälsoorganisationen (WHO) med användning av det av WHO fastställda TEF, eftersom detta är det lämpligaste sättet ur toxikologisk synvinkel. För att åstadkomma en smidig övergång bör de nuvarande gränsvärdena för dioxiner gälla under en övergångsperiod jämte de nya fastställda halterna för summan av dioxiner och dioxinlika PCB. De livsmedel som anges i avsnitt 5 till bilaga I får under den perioden inte överskrida gränsvärdena för dioxiner och gränsvärdena för summan av dioxiner och dioxinlika PCB. Senast den 31 december 2008 kommer man att behandla frågan om att stryka de separata gränsvärdena för dioxiner.

(9) Det är av största vikt att analysresultaten rapporteras och tolkas lika så att tillämpningen harmoniseras i hela Europeiska unionen. Enligt kommissionens direktiv 2002/69/EG av den 26 juli 2002 om fastställande av provtagnings- och analysmetoder vid offentlig kontroll av dioxiner och bestämning av dioxinlika PCB i livsmedel [1] skall ett parti anses vara oförenligt med det fastställda gränsvärdet om analysresultatet, bekräftat genom dubbel analys och beräknat som medelvärdet av minst två separata bestämningar, med rimlig säkerhet överskrider den högsta tillåtna halten om man tar hänsyn till osäkerheten i mätningarna. Det finns olika sätt att uppskatta den utbredda osäkerheten i mätningarna [2].

(10) För att uppmuntra en proaktiv metod för att minska dioxiner och dioxinlika PCB i livsmedel och foder fastställdes åtgärdsgränser i kommissionens rekommendation 2002/201/EG av den 4 mars 2002 om reduktion av dioxiner, furaner och PCB i foder och livsmedel [3]. Dessa åtgärdsgränser ger myndigheter och aktörer möjlighet att framhäva de fall där det är lämpligt att identifiera en kontamineringskälla och att vidta åtgärder för att reducera eller eliminera denna. Eftersom källorna till dioxin och dioxinlika PCB inte är desamma, bör det bestämmas separata åtgärdsgränser för dioxiner å ena sidan och dioxinlika PCB å den andra. Rekommendation 2002/201/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(11) Finland och Sverige har beviljats undantag för att saluföra fisk med ursprung i Östersjöområdet, vilken är avsedd för konsumtion i området och som innehåller högre dioxinhalter än de som anges i avsnitt 5 punkt 5.2 i bilaga I till förordning (EG) nr 466/2001. Dessa medlemsstater har uppfyllt villkoren gällande kostrekommendationer till konsumenterna. De har varje år meddelat resultaten av sin övervakning av dioxinhalterna i fisk från Östersjöområdet till kommissionen och rapporterat de åtgärder som vidtagits för att minska människors exponering för dioxiner i detta område.

(12) På grundval av resultaten från övervakningen av halterna av dioxin och dioxinlika PCB i Finland och Sverige bör man förlänga den övergångsperiod under vilken de beviljade undantagen gäller, men undantagen bör begränsas till vissa fiskarter. Dessa undantag gäller de högsta tillåtna halterna för dioxin och de högsta tillåtna halterna för summan av dioxiner och dioxinlika PCB som anges i avsnitt 5 punkt 5.2 i bilaga I till förordning (EG) nr 466/2001.

(13) För att skydda konsumenterna är det både viktigt och nödvändigt att reducera människors exponering för dioxiner och dioxinlika PCB genom livsmedelsintag. Eftersom livsmedelskontaminering har ett direkt samband med foderkontaminering krävs en integrerad metod för att reducera förekomsten av dioxin och dioxinlika PCB i hela livsmedelskedjan, dvs. från foderråvaror via livsmedelsproducerande djur till människor. En proaktiv metod bör väljas för att aktivt minska förekomsten av dioxiner och dioxinlika PCB i foder och livsmedel och därför bör de högsta tillåtna halterna ses över inom en viss tid i syfte att fastställa lägre halter. Därför bör man överväga att senast den 31 december 2008 markant minska de högsta tillåtna halterna för summan av dioxiner och dioxinlika PCB.

(14) Inblandade aktörer bör vidta alla åtgärder för att eliminera dioxiner, furaner och dioxinlika PCB från olja från havsprodukter. Den markant lägre halt som bör tillämpas senast den 31 december 2008 skall baseras på de tekniska möjligheter som det effektivaste dekontamineringsförfarandet tillåter.

(15) Om det fastställs högsta tillåtna halter för andra livsmedel senast den 31 december 2008, bör man särskilt beakta behovet av särskilda lägre gränsvärden för dioxiner och dioxinlika PCB i livsmedel som är avsedda för spädbarn och småbarn mot bakgrund av de uppgifter som framkommit genom 2005, 2006 och 2007 års program för övervakning av dioxin och dioxinlika PCB i födoämnen för spädbarn och småbarn.

(16) Förordning (EG) nr 466/2001 bör därför ändras i enlighet med detta.

---

[1] EGT L 209, 6.8.2002, s. 5. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/44/EG (EUT L 113, 20.4.2004, s. 17).

[2] Uppgifter om olika sätt att uppskatta den utbredda osäkerheten och värdet av denna osäkerhet framgår av rapporten "Report on the relationship between analytical results, measurement uncertainty, recovery factors and the provisions of EU food and feed legislation" – http://europa.eu.int/comm/food/food/chemicalsafety/contaminants/report-sampling_analysis_2004_en.pdf (ej översatt till svenska).

[3] EGT L 67, 9.3.2002, s. 69.

(17) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 466/2001 skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1a skall ersättas med följande:

"1a. Genom undantag från punkt 1 skall Finland och Sverige medges att under en övergångsperiod fram till och med den 31 december 2011 saluföra lax (*Salmo salar*), sill (*Clupea harengus*), nejonöga (*Lampetra fluviatilis*), forell (*Salmo trutta*), röding (*Salvelinus spp*) och rom från siklöja (*Coregonus albula*) med ursprung i Östersjöområdet som avses för konsumtion inom det egna landet och som innehåller halter av dioxin eller halter av summan av dioxiner och dioxinlika PCB som är högre än de som anges i avsnitt 5 punkt 5.2 i bilaga I, förutsatt att de har inrättat ett system som garanterar att konsumenterna får fullständig information om de kostrekommendationer som avser att begränsa vissa sårbara befolkningsgruppers konsumtion av fisk från Östersjöområdet och därmed undvika eventuella hälsorisker.

Senast den 31 mars varje år skall Finland och Sverige meddela kommissionen resultaten av föregående års kontroll av halter av dioxin och dioxinlika PCB i fisk från Östersjöområdet och rapportera de åtgärder som vidtagits för att minska halterna av dioxin och dioxinlika PCB hos fisk från Östersjöområdet. Finland och Sverige skall fortsätta med de åtgärder som krävs för att garantera att fisk och fiskprodukter som inte uppfyller bestämmelserna i avsnitt 5 punkt 5.2 i bilaga I inte saluförs i andra medlemsstater."

b) Punkt 2 skall ersättas med följande:

"2. De högsta tillåtna halterna enligt bilaga I skall gälla den ätliga delen av de berörda födoämnena om inte annat anges i den bilagan."

2. Artikel 4a skall ersättas med följande:

"Artikel 4a

När det gäller dioxiner och summan av dioxiner och dioxinlika PCB i produkter som avses i avsnitt 5 i bilaga I är det förbjudet

a) att blanda produkter med halter under de högsta tillåtna halterna med produkter som överskrider dessa högsta tillåtna halter,

b) att använda produkter som överskrider de högsta tillåtna halterna som ingredienser vid framställningen av andra livsmedel."

3. Artikel 5.3 skall utgå.

4. Bilaga I skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 4 november 2006.

Då det gäller de högsta tillåtna halterna för summan och dioxiner och dioxinlika PCB skall denna förordning inte gälla produkter som började saluföras före den 4 november 2006 i enlighet med gällande bestämmelser. Det skall åligga livsmedelsföretaget att bevisa när produkterna började saluföras.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 februari 2006.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Avsnitt 5 i bilaga I till förordning (EG) nr 466/2001 skall ersättas med följande:

"Avsnitt 5. Dioxiner (summan av polyklorerade dibenso-para-dioxiner [PCDD] och polyklorerade dibensofuraner [PCDF], uttryckt i toxiska ekvivalenter enligt Världshälsoorganisationen [WHO] med användning av det av WHO fastställda TEF [toxic equivalency factors, 1997] och summan av dioxiner och dioxinlika PCB [summan av polyklorerade dibenso-para-dioxiner (PCDD)], polyklorerade dibensofuraner [PCDF] och polyklorerade bifenyler [PCB], uttryckta i toxiska ekvivalenter enligt Världshälsoorganisationen [WHO] med användning av det av WHO fastställda TEF [toxic equivalency factors, 1997] [1])

Livsmedel	Högsta tillåtna halter Summan av dioxiner och furaner (WHO-PCDD/F-TEQ) (*)	Högsta tillåtna halter Summan av dioxiner och furaner och dioxinlika PCB (WHO-PCDD/F-TEQ) (*)	Provmetoder och kriterier för analysmetoderna
5.1.1 Kött och köttprodukter (**)			Direktiv 2002/69/EG (****)
– från idisslare (nötkreatur, får)	3,0 pg/g fett (***)	4,5 pg/g fett (***)	
– från fjäderfä och hägnat vilt	2,0 pg/g fett (***)	4,0 pg/g fett (***)	
– från svin	1,0 pg/g fett (***)	1,5 pg/g fett (***)	
5.1.2 Lever och härledda produkter från landlevande djur	6,0 pg/g fett (***)	12,0 pg/g fett (***)	
5.2 Muskelkött från fisk och fiskeriprodukter samt produkter av dessa med undantag av ål (*****), (******)	4,0 pg/g färskvikt	8,0 pg/g färskvikt	Direktiv 2002/69/EG (****)
– Muskelkött av ål (*Anguilla anguilla*) och produkter av detta	4,0 pg/g färskvikt	12,0 pg/g färskvikt	
5.3 Mjölk (*******) och mjölkprodukter, inklusive smörfett	3,0 pg/g fett (***)	6,0 pg/g fett (***)	Direktiv 2002/69/EG (****)

[1]) Av Världshälsoorganisationen (WHO) fastställda toxiska ekvivalenter (TEF) för bedömningen av risker för människor på grundval av slutsatserna från WHO:s möte i Stockholm den 15–18 juni 1997 (Van den Berg *et al.*, 1998, Toxic Equivalency Factors [TEFs] for PCBs, PCDDs, PCDFs for Humans and for Wildlife. *Environmental Health Perspectives*, 106[12], 775).

Kongener	TEF-värde	Kongener	TEF-värde
Dibenzo-p-dioxiner (PCDD)		*dioxinlika PCB*	
2,3,7,8-TCDD	1	***Non-orto PCB + Mono-orto PCB***	
1,2,3,7,8-PeCDD	1	***Non-orto PCB***	
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 77	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0001
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	PCB 169	0,01
OCDD	0,0001		
Dibenzofuraner (PCDF)		***Mono-orto PCB***	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 105	0,0001
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05	PCB 114	0,0005
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5	PCB 118	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,0005
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,0005
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00001
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB 189	0,0001
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0001		

Förkortningar 'T' = tetra; 'Pe' = penta 'Hx' = hexa; 'Hp' = hepta; 'O' = octa; 'CDD' = klordibenzodioxin, 'CDF' = klordibenzofuran, 'CB' = klorbifenyl."

	Livsmedel	Högsta tillåtna halter Summan av dioxiner och furaner (WHO-PCDD/F-TEQ) (*)	Högsta tillåtna halter Summan av dioxiner och furaner och dioxinlika PCB (WHO-PCDD/F-TEQ) (*)	Provmetoder och kriterier för analysmetoderna
5.4	Hönsägg och äggprodukter (********)	3,0 pg/g fett (***)	6,0 pg/g fett (***)	Direktiv 2002/69/EG (****)
5.5	Oljor och fetter			Direktiv 2002/69/EG (****)
	– Animaliskt fett			
	– – från idisslare	3,0 pg/g fett	4,5 pg/g fett	
	– – från fjäderfä och hägnat vilt	2,0 pg/g fett	4,0 pg/g fett	
	– – från svin	1,0 pg/g fett	1,5 pg/g fett	
	– – blandat animaliskt fett	2,0 pg/g fett	3,0 pg/g fett	
	– Vegetabilisk olja och fett	0,75 pg/g fett	1,5 pg/g fett	
	– olja från havsprodukter (fiskolja, fiskleverolja och olja från andra marina organismer avsedda som föda)	2,0 pg/g fett	10,0 pg/g fett	

(*) Övre koncentrationer: övre koncentrationer beräknas mot antagandet att alla värden av de olika kongener som ligger under bestämningsgränsen är lika med kvantifieringsgränsen.

(**) Kött från nötkreatur, får, svin, fjäderfä och hägnat vilt enligt bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 (EUT L 139, 30.4.2004, rättad version i EUT L 226, 25.6.2004, s. 22), utom ätliga slaktbiprodukter enligt den bilagan.

(***) De högsta tillåtna halterna gäller inte livsmedel som innehåller < 1 % fett.

(****) EGT L 209, 6.8.2002, s. 5. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/44/EG (EUT L 113, 20.4.2004, s. 17).

(*****) Muskelkött från fisk och fiskeriprodukter enligt kategorierna a, b, c, e och f i förteckningen i artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EGT L 17, 21.1.2000, s. 22). Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt). Den högsta tillåtna halten gäller för skaldjur, utom brunt krabbkött, kött från huvud och mellankropp av hummer och liknande stora skaldjur (*Nephropidae* och *Palinuridae*) samt bläckfisk utan inälvor.

(******) När fisken är avsedd att ätas i sin helhet skall gränsvärdet gälla för hela fisken.

(*******) Mjölk (rå mjölk, mjölk avsedd för framställning av mjölkbaserade produkter och värmebehandlad mjölk enligt bilaga I till förordning (EG) nr 853/2004).

(********) Hönsägg och äggprodukter enligt bilaga I till förordning (EG) nr 853/2004."